

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Nașterii Domnului

† IRINEU,

PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOP AL ALBA IULIEI

*Cinstitului nostru cler, cinului monahal și bine-credincioșilor creștini
din Eparhia noastră, har și pace de la Dumnezeu,
iar de la noi, părintească binecuvântare!*

Iubiți fii duhovnicești,

Cu aproximativ șapte secole înaintea erei creștine, Evanghelistul Vechiului Testament, prorocul Isaia (740-686 î.Hr.) mărturisea următoarele: „Iată, fecioara va purta în pântece și va naște fiu și-L vor chema cu numele de Emanuel” (Is. 7, 14), care înseamnă „Cu noi este Dumnezeu”. Această naștere minunată a avut loc la „plinirea vremii” (Gal. 4, 4).

Profeția lui Isaia, alături de toate celelalte profeții, ne ajută să înțelegem bine că, prin Întruparea Sa de la Duhul Sfânt (cf. Mt. 1, 20) și din Fecioara Maria și, mai ales, prin Nașterea Sa ca Om, Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, intră în umanitate. Domnul rămâne „până la sfârșitul veacului” (Mt. 28, 20) prezent în mijlocul oamenilor care cred în El și-L iubesc pe El.

Drept-măritori creștini,

În urmă cu două mii de ani, oamenii L-au văzut pe Dumnezeu întrupat, înfășat în scutece și culcat într-o iesle. Câțiva ani mai târziu, ei au auzit cuvinte cerești ieșite din gura Lui, s-au atins de veșmintele Lui, au fost uimiți de învățătura și de minunile Lui. Contemporanii lui Hristos aveau îndreptățirea să strige entuziasmați: „Cu noi este Dumnezeu!”. Cu aceeași îndreptățire și însuflețire, putem striga și noi, creștinii de astăzi: „Cu noi este Dumnezeu!”. Iubirea divină s-a descoperit tuturor prin Hristos, drept pentru care Sfântul Maxim Mărturisitorul spune: „Prin iubirea Sa mai presus de minte și nesfârșită pentru om, Dumnezeu a devenit cu

adevărat și prin natură tocmai ceea ce iubea”, adică om. El este Emanuel, Dumnezeuul coborât printre oameni.

Când Iisus avea 33 de ani, i-a lăsat pe ucenici fără prezența Sa trupească, dar nu i-a lăsat lipsiți de mângâiere. Nici pe ei și nici pe noi nu ne-a lăsat orfani (cf. In. 14, 18), ci ne-a trimis un Alt Mângâietor, Care „în veac să rămână cu noi” (cf. In. 14, 16). Împărțându-le pe Duhul Sfânt fraților Săi din toate neamurile, i-a constituit pe aceștia ca Trup al Său, în chip tainic. Sfântul Grigorie cel Mare zice: „Răscumpărătorul nostru S-a înfățișat pe Sine ca una și aceeași persoană cu Biserica pe care Și-a asumat-o”. Aici, Emanuel Își permanentizează prezența Sa printre noi.

În Biserică, prin Sfintele Taine, Hristos revarsă viața Sa în toți creștinii, unindu-i intim și real cu El, Care a pățimit și a fost preamărit. Afundați în baia Sfântului Botez, ne facem părtași la moartea și învierea lui Hristos (cf. Rom. 6, 4; I Cor. 12, 13). În Biserică, credincioșii ascultă cuvântul Evangheliei și primesc Trupul și Sângele Domnului ca arvună a vieții și a bucuriei veșnice din Împărăția cerească. Euharistia îl ridică pe fiecare dintre noi la comuniunea iubitoare cu Hristos, Cel Ce „Se dă pe El Însuși ție, nu numai să-L vezi, ci chiar să te atingi de El, să-L mănânci, să-L primești înăuntrul tău”, precum ne asigură Sfântul Ioan Gură de Aur.

Înălțat la ceruri, Mântuitorul nostru continuă să fie cu noi, nu uită de noi, Îi pasă de noi. El este susținătorul nostru, Care „stă de-a dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi” (Rom. 8, 34). Sfântul Apostol Ioan scria: „Noi avem Mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos, Cel Drept. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre și pentru ale lumii întregi” (I In. 2, 1-2). Emanuel este cu noi, cum e respirația plămânilor sau bătaia inimii, atunci când ne rugăm, când primim Sfintele Taine, când suntem ispitiți, când muncim și când suferim. Sfântul Chiril al Alexandriei ne arată că prin Hristos „putem avea harul desăvârșit aproape de noi, având împreună cu noi pe Cel Ce ne poate ridica peste orice rău”.

Răscumpărătorul nostru dumnezeiesc nu este o entitate ascunsă în ceruri, un Mare Anonim Care a părăsit lumea oamenilor, lăsând-o pradă valurilor secularizante. „Împăratul veacurilor” (I Tim. 1, 17), șezător pe tronul slavei eterne, comunică energiile Sale, iar omul se deschide pentru primirea lor, într-un urcuș duhovnicesc. Iisus Hristos, „Cuvântul făcut trup” (cf. In. 1, 14), ne animă în permanență ca Unul Care „este Același ieri și astăzi și în veci” (Evr. 13, 8). Domnul are puterea de a da viață, de a aduce speranță acolo unde este deznădejde, de a infuza bucurie în sufletele părăsite și iubire acolo unde sărăcia spirituală pustiește viața și dorul de mântuire. Acesta este Emanuel, aflat într-o uimitoare solidaritate cu întreaga omenire răscumpărată.

ÎPS Dr. Irineu Pop

Iubiți credincioși,

Trăim vremuri marcate de haos și nesiguranță, în care peste tot se răspândește eroarea ateismului teoretic și practic și se ridică noi idoli, în fața cărora omenirea se prosternă în adorație: plăcerea, banii, orgoliul, necurăția, prestigiul și sacrilegiul. Violența se răspândește tot mai mult, egoismul face dure inimile oamenilor, ura se dezlănțuie ca un foc mistuitor, iar războaiele se înmulțesc îngrijorător. Din cauza păcatului tolerat și chiar declarat legitim, neliniștea biciuiește societatea, iar oamenii se simt orfani. Schimbările prin care trece lumea, indiferent de natura lor, nu pot anula vocația filială a omului și puterea transfiguratoare a lui Hristos, Care ne spune: „Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Începutul și Sfârșitul” (Apoc. 22, 13).

Cei care conduc temporar destinul popoarelor trebuie să înțeleagă clar că numai în Hristos avem viitor durabil și șansa păcii pe acest pământ, fiindcă, „dacă n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește” (Ps. 126, 1). Alianțele economice, politice, militare și de securitate nu ajută mult timp, dacă Hristos este alungat din viețile noastre și din țările Europei creștine. Recunoscându-L pe El ca Izvor al binelui și al prosperității, ca Suveran al lumii mântuite, Biserica grăiește astăzi, ca oarecând profetul Isaia: „Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați; cei puternici, plecați-vă!” (Is. 8, 9). Fie ca veșnicul Emanuel, născut în Betleem, să ne dăruiască tuturor lumina harului Său și bucuria prezenței Sale!

Al vostru către Hristos Domnul rugător,

† IRINEU,

Arhiepiscop al Alba Iuliei